

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010126
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7818010126.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník, v trestnej veci obžalovaného Štefana Bazsóa, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. októbra 2018 v Rožňave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Š. W., nar. XX.XX.XXXX Q. O., trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX O.-Ľ.

je vinný, že

dňa 05.11.2017 okolo 17.30 h v Rožňave na ulici N. Č.. X otvorenými vchodovými dverami vošiel do obytného domu, v ktorom využil moment, keď sa otvorili dvere vedúce do bytu na 4. poschodí, majiteľky D. Q., bývalej priateľky obžalovaného, a vnikol do bytu napriek tomu, že krátko predtým D. Q. prostredníctvom sms-správy odmietla obžalovanému návštevu ich spoločnej dcéry a po hádke medzi nimi ho opakovane vyzvala, aby byt opustil, čo odmietol a až po zásahu policajnej hliadky, ktorú privolala z bytu, odišiel, kde sa krátko nato vrátil a z bytu bol eskortovaný a predvedený na obvodné oddelenie PZ SR v sprievode ďalších dvoch policajných hliadok,

teda

neoprávnene vnikol do obydlia iného,

čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona (36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný Š. W. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Na základe uvedených prehlásení súd u obžalovaného Š. W. v súlade s ustanovením 257 ods. 7 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol o tom, že dokazovanie sa o spáchaní skutku sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov.

Podľa odpovede v lustrácii v Registri priestupkov ako aj podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol viacnásobne priestupkovo postihnutý, pričom okrem priestupkov na úseku dopravy sa dopustil aj priestupkov proti majetku. V dňoch 27.09.2015 a 28.03.2016 sa dopustil priestupkov proti majetku, kde poškodenou bola D. Q.. Spáchanie uvedených priestupkov potvrdili aj rozhodnutia Okresného úradu Rožňava zo dňa 26.10.2015, číslo: OU-RV-OVVS-2016/001268-Mi a zo dňa 11.05.2016, číslo: OU-RV-OVVS-2016/006705-Mi.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6krát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 0T/45/2015 zo dňa 29.09.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 400,- EUR, s tým, že peňažný trest bol uhradený dňa 25.11.2015. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok. Podľa odpisu bol obžalovaný taktiež uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., a to rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 0T/273/2014 zo dňa 07.04.2015 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov. Taktiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov. Rozhodnutím zo dňa 27.01.2017 bolo podmienené odsúdenie ponechané a zároveň skúšobná doba bola predĺžená o 1 rok. Predmetný rozsudok Okresného súdu Košice II nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2015, z čoho je zrejmé, že skúšobná doba 14 mesiacov začala v súlade s ustanovením § 50 ods. 1 Tr. zák. (skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku), začala plynúť dňa 08.04.2015 a s predĺžením o rok uplynula dňa 07.08.2017. Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Zhrnúc uvedené súd ako predbežnú otázku ustálil, že pokiaľ ide o odsúdenie predmetným rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 0T/273/2014, má sa za to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/33/2015 zo dňa 19.05.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/33/2015 zo dňa 16.10.2018 bolo vyslovené, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorý mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/33/2015 zo dňa 19.05.2015 osvedčil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.10.2018.

Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie charakterizovaný.

Zamestnávateľ, X.. U. W. X..H..E.. hodnotí obžalovaného ako svedomitého zamestnanca, ktorý si plní svoje úlohy, k práci a povinnostiam pristupuje zodpovedne, v práci nemal žiadne konflikty, naopak je príkladom pre ostatných zamestnancom, preto mu bola udelená aj odmena.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio".

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák. významné a rozhodujúce pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona- bol už za trestný čin odsúdený). Súd zastáva názor, že na obžalovaného musí represívne pôsobiť aj uložený podmienený trest vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti. Súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora ohľadne uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze priblížiť sa k poškodenej a toto neuložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.